

శాకుంతల

నాటకం

మధుసూదన

(ఎనిమిదవ భాగము)

“అవును. విష మేఘం పరిమాణం క్రమక్రమంగా పెరుగుతున్న సంగతి ప్రభుత్వంగ్రహించింది. ఏకో కమికల్ - విమానాల ద్వారా ఆ విష మేఘం మీద స్పృశిస్తున్నారు, మేఘాన్ని విడగొట్టడంకోసం, కాని యంతవరకూ ఫలితం సాధించాకో తెలియదు. కొన్ని ప్రాంతాలను ఖాళీ చేస్తున్నారు ముందు జాగ్రత్తగా. మెటీరియాలజీ ఆఫీస్ నిర్వీరామంగా పని చేస్తోంది, గాలి మార్పులు గురినూ—”

“పబ్లిక్ రియాక్షన్ ఎలా ఉంది?”

“దారుణంగా వుంది. కొద్ది నెలల క్రితం స్కెలాబ్ గోడవ! యిప్పుడు.... యిది!.... భయాందోళనలు.... తిట్లు.... శాపనారాలు.... పేపర్ వాళ్ళు ప్రభుత్వాన్ని ఫుట్ బాల్ ఆడుతున్నారు.”

“ఈ ఉదయం జరిగిన ఎయిర్ క్రాష్ - ఎంతమంది మరణించారు?”

“నిరారణంగా యింకా తెలీదు. సుమారు 600 మంది మరణించినట్లు అంచనా. 280 మంది విమానంలోనే వున్నారు. ఇంకా కార్పొరేషన్ టవర్ వుద్యోగులు, దాని చుట్టూప్రక్కల వున్న కార్యాలయాల వుద్యోగులు.... కరెక్టుగా యంతమంది ప్రాణం కోల్పోయాకో దేవుడికే తెలియాలి.”

హాస్పిటల్ వారులా వున్న ఆ గదిలో వాతావరణం అకస్మాత్తుగా వేడెక్కింది....

కాస్పేపు యిద్దరూ యెవరి ఆలోచనలో వారు మునిగిపోయారు, జరిగిన దురదృష్టాలు తాలూకు ప్రాధాన్యత అంచనా వేస్తూ.

ఇద్దరికీ జరిగిందంతా, అసహజంగా, నమ్మశక్యం కానిదిగా, పీడకలలా అగుపిసోంది....

“ఇప్పుడు ప్రజలందరికీ విషమేఘం గురించి తెల్సిందా?” నిశ్చయంగా చీలునూ పలికింది రాణా కంఠం.

“తెల్సింది. రహస్యంగా ఉంచదగ్గ వస్తువు కాదది. మెలు పాడవు.... మెలు వెడల్పు....”

“విషమేఘం ఉందని నమ్మేవాళ్ళ రియాక్షన్”

“జనరల్ హిస్టరీయా....”

అదే సమయంలో తలుపు తెచ్చుకుని జులేఖా లోనికి వచ్చింది.

“హలో రాణా! పశా ఆర్ యూ ఫీలింగ్?” ఆమె నవ్వులో ఈసారి అలసట కనబడింది.

“అయామ్ ఫ్రైన్! లూసీ కండిషన్ చెప్పండి.”

“ఆమె పరిస్థితి అంత బాగులేదు రాణా! హానెస్టుగా చెబుతున్నాను. ఇక్కడ ఈ రోజు చాలా అసిర వాతావరణం నెలకొంది” ఆమె రాణా బెడ్ మీద వారగా కూర్చుంటూ ఆంది. “బట్, లూసీ కోలుకుంటుందనే నా విశ్వాసం....”

అతను తలెత్తి ఆమెవైపు చూశాడు ఆశాజనకంగా.

....“చాలా విషయాలు మాకు రూఢిగా తెల్సాయి. దేశాంలోని మేధావులందరూ యిక్కడ పని చేస్తున్నారు. శవాలమీద జరిపిన అటాప్సీలు చాలా సమాధానాలు చెప్పాయి రాణా! కాని ‘అసలు కారణం’ తెల్సుకోనిదే మాకు ఏ విషయం నిరారణ కాదు. ఇండాక ‘అసిర వాతావరణం’ అని అందుకే అన్నాను.”

“దయచేసి విషయాన్ని సూటిగా చెప్పండి— జులేఖా!”

గాఢంగా నిట్టూర్చి చెప్పసాగింది జులేఖా. “డిఫెన్. మినిస్ట్రీ తాలూకు, కమికల్ అండ్ మెక్రో బయోలాజికల్ రిసెర్చి సెంటిసులు మా వద్ద ఏవో విషయాలు దాస్తున్నట్టు భావిస్తున్నా. యు.సీ, వారి పరిశోధనలలో ‘ఒక జవాబు’కోసం ప్రయత్నిస్తున్నట్టు లేదు. ఒక జవాబుని ‘నిరారించుకోడం’ కోసం ప్రయత్నిస్తున్నట్టు కనబడుతోంది.”

“వారు చేస్తున్న దేమిటో, వారికి నిర్ధారణగా తెలుసు. అందుకే మేం వార్ని మధ్యలో అడ్డుకోలేదు. వారి పరీక్షలు పూర్తయిం తర్వాత కల్చుకున్నాం. కాని ఒక్క విషయం కూడా బెట పట్టలేదు. వాళ్ళ మినిస్ట్రీని కల్చుకొనేదాకా ఏ విషయం మాట్లాడకూడదని చెబుతున్నారు. వారు కనుక్కున్న నిజాన్ని లేదా నిర్ధారణ చేసుకొన్న అనుమానాన్ని అప్పటి దాకా చెప్పలేరట.

“బాసర్లు....యిన్ని లక్షలమంది ప్రజలు చచ్చిపోతున్నా వాళ్ళు అసలు విషయాన్ని దాస్తున్నారు!” ఉద్రేకంగా పేకి లేచాడు రాణా, ఎర్రబడ్డ ముఖంతో “రే నా!— గెట్ మీ ప్రొఫెసర్ సన్యాల! ఆయన సమాధానాలు కనుక్కుంటారు. ఆయన కూడా విఫలమే తే— ఈ విషయాన్ని నేను పేపర్ నిండా హెడ్ లైన్స్ పబ్లిసిటీ చేయిస్తాను. వి డోంట్ గివ్ ఎ డామ్ ఇఫ్ వి లూస్ మె జాబ్!”

“ఆయన్ని కాంటాక్ట్ చేస్తాను రాణా! కాని నువ్వు వ్యక్తిగతంగా చేయగలిగేదేమీ ఉండదు. ప్రభుత్వ రహస్యాలకు సంబంధించిన విషయమిది. నిన్ను అజాతంగా

లాకవ్ లో పడేసారు” అన్నాడు రెనా, రియలిస్టిక్ గా.

“జస్టు గెట్ హిమ్! వుయ్ విల్ సీ!” అన్నాడు రాణా కోపాన్ని అణచుకుంటూ.

“ఓ.కే, ఓ.కే., బట్ కీవ్ కామ్.”

“ఎస్ రాణా!” నొక్కి పలికింది జులేఖా. “ఉద్రేక పడ్డవల్ల ప్రయోజనంలేదు. అది యెవరికీ సహాయపడలేదు. మీరు యిప్పుడు చేయవల్సింది—ఆహారం తీసుకోడం. మీ మీమీద జరిపిన పరీక్షల ఫలితాలు కొంత సేపటికి తెలుస్తాయి. నా లెట్ మీ ఆరర్ సమ్ ఫుడ్ వెల్ ఇన్ స్పెక్టర్ రెనా గెట్స్ ఇన్ టచ్ విత్ ప్రొఫెసర్ సన్యూల్! తర్వాత మీమీద జరిపిన పరిశోధనా ఫలితాలు పూర్తిగా చెప్పాను....నా రిలాక్స్!”....

మూడు గంటల తర్వాత....

రెండవ ఎమర్జెన్సీ సమావేశం చిత్రపతి భవన్ లో ఏర్పాటు చేయబడింది.

ఈసారి కాన్ఫరెన్స్ లో రక్షణశాఖ అధికారులు ఎక్కువగా హాజరయ్యారు.

మహారాణా—తన వైఅధికారి ప్రొఫెసర్ సన్యూల్ - జులేఖాల మధ్య కూర్చున్నాడు.

తన ఉద్యోగి రాణా—సందేశాన్నందుకొని, డిపార్టు మెంట్ ఆఫ్ ఎన్విరాన్ మెంట్, డై రెక్టర్ సన్యూల్, చాలా భీభత్సం చేశాడు.

తత్ఫలితంగా మొదటి సమావేశంలో హాజరైన అధికారులు బొంబాయిలోనే ఉండటంచేత, రెండవ సమావేశం యేర్పాటుకు వెంటనే నిరయం జరిగింది. ఢిల్లీ నుండి మరి కొందరు అధికారులు మిలటరీ హెలికాప్టర్ లో రప్పించ

బడారు.

పరిసితి ఉద్రిక్తమవడంచేత, డిఫెన్స్ మినిస్ట్రీ ఈ సారి నిజాయితీగా, ముక్కునూటిగా సమాధానాలు యివ్వడాన్ని అంగీకరించింది. హోమ్ సెక్రటరీ పట్టుదల వల్ల కేంద్రమంత్రి ఆ మేరకు తన శాఖకు ఆర్డర్స్ జారీ చేశాడు.

ఓక్ చెక్కతో చెయ్యబడ్డ ఆ విశాలమైన రాండ్ టేబుల్ చుట్టూ ఆసీనులై తమతమ ప్రక్కవారితో గుసగుస లాడుతున్న అధికార్ల ముఖాలు పరిశీలించాడు, రాణా.

అతను అక్కడికి రాగానే, చాలామంది అతనికి పరిచయం చేయబడారు.

సమావేశం ప్రారంభం కావడాన్ని యెదురుచూస్తూ రాణా, ఆ అధికారుల్లో ఒక్కొక్కరి పేరు, హోదాలు గుర్తు తెచ్చుకోడాన్ని మరోసారి ప్రయత్నించాడు.

కేంద్ర హోం కార్యదర్శి, బల్వంత్ మిత్రా తన సహజ గంభీర ముద్రతో, యెదురుగా ఉన్న కాగితాలు పరిశీలిస్తున్నాడు....

రక్షణశాఖ సేట్ మినిస్టర్ గోకుల్ రామ్, ఆయన పైవేట్ సెక్రటరీతో కల్పి-ఆర్మీ అండర్ సెక్రటరీ రణధాపేతో వ్యక్తిగత సమాలోచనలు సాగిస్తున్నాడు....

చీఫ్ ఆఫ్ ఆర్మీ స్టాఫ్ - జనరల్ చావ్లా, లైన్ - చీఫ్ ఆఫ్ ఆర్మీ స్టాఫ్ - లెఫ్టినెంట్ జనరల్ ప్రచండ సేన్ కలిసి గుసగుసలాడుకుంటున్నారు....

కాన్ఫరెన్స్ టేబుల్ - మారంగా మరో యిద్దరు కూర్చోని ఉన్నారు. వారి ఉనికికి కారణమేమిటో అరంభం కాలేదు రాణాకి. కాని, వారిద్దరూ మిలటరీ యూని

ఫాంస్ లో వున్నారు.

హోమ్ సెక్రటరీ చిన్నగా దగ్గుతూ, టేబుల్ మీద పెన్ తో టకటక చప్పుడు చేసాడు, సమావేశ ప్రారంభానికి నూచనగా.

“జంటిల్మెన్!” ప్రారంభించాడు బల్బంతో మిత్రా,
 “ఆండ్ లేడీ!” చిన్నగా నవ్వాడు జులేఖావైపు చూసి.
 “ఈ సమావేశం విషమేఘం యెలా “పుట్టింది”, దాని ప్రభావం నుండి ప్రజల్ని యెలా “రక్షించవచ్చు” అన్న విషయాలు చర్చించడంకోసమని మీకు తెలుసు. ఆయామ్ ఆండర్ కాన్ స్టంట్ టచ్ విత్ ఆవర్ ప్రెస్ మినిస్టర్. ఈ నిమిషంలో, ఆయన ఇండియాకు తిరుగుప్రయాణంలో ఉన్నారని మీకు విన్నవించుకుంటున్నాను. ఇలాంటి విపత్కర పరిస్థితిలో మన మధ్య లేకపోయినందుకు ప్రధాని యెంతో బాధపడ్డారు. జరిగిన సంఘటనలపట్ల తీవ్ర ఆందోళన వెలిబుచ్చారు. ఆయన లేకపోయినంతమాత్రాన మనం ఎవ్వరన్నీగా తీసుకున్న నిర్ణయాలు అమలుజరుపబడకూడదని ఆయన ఉద్దేశం కాదు. వెనువెంటనే తగు చర్యలు తీసుకోమని పూర్తి అధికారాలు యిగ్నూ నాకు సందేశం పంపారు.

“ప్రధాని తన రష్యా పర్యటన అర్ధాంతరంగా ముగించుకొని మధ్యలో తిరిగిరావడం విచారించవల్సిన విషయమే. కాని దేశప్రజల రక్షణ ముఖ్యవసరం కాబట్టి తప్పదు. ప్రధాని—ఈ సాయంకాలం సమావేశంలో పూర్తి యాక్షన్ ప్లాన్ మనం రూపొందిస్తే తను మాతృభూమిలో అడుగుపెట్టగానే ఆమోదముద్ర వేస్తాననీ, ప్లాన్ ఆచరణలో ఆలస్యం కాకుండా ఈ విధంగా చేయమనీ ఆయన నన్ను కోరారు.

“ప్రధాని ముఖ్య ఆదేశం ప్రకారం, ప్రజల క్షేమం కోసం యే మంత్రిత్వశాఖ అయినాగానీ ఈ రోజు, ఈ రాత్రి యిక్కడి సమావేశంలో ఎలాంటి వివరాలు నొక్కి పెట్టకూడదు. నేను ఈ రోజు రక్షణశాఖ సహాయ మంత్రి, ఆర్మీ అండర్ సెక్రటరీలతో వ్యక్తిగత సంభాషణలు జరిపాను.

“తత్ఫలితంగా వెలువడ్డ కొన్ని నిజాలు ప్రధాన మంత్రికి నివేదించాను. ఆయన మరోసారి స్పష్టంచేసారు మనలో మనం యెట్టి అనుమానాలకు తావు లేకుండా, ఏ విషయం దాచిపెట్టకుండా, ఐకమత్యంతో కృషి చేయాలని. ఈ రాత్రి సమావేశం పరస్పర నిందారోపణలతో, ఒకరొకరు విమర్శించుకుంటూ గడపడాన్ని నిర్దేశించబడలేదని మీరందరూ గ్రహించి సహకరించాలి.

“సో, మనం యిక్కడ “పరిష్కారం” కనుక్కోవడాన్ని సమావేశమయ్యాం. లక్షలాది పౌరుల రక్షణ బయట జూదంలో ఒడ్డుబడింది. మనమంతా ఐకమత్యంతో ఈ విషయమేము మహావిపత్తును యుద్ధ ప్రాతిపదికపై ఎదుర్కొందాం.”

తన ఉపన్యాసం శ్రోతల్లో ఎఫెక్టు పుంజుకోడాన్ని అవకాశమిస్తూ ఒక్కక్షణం ఆగాడు హోం సెక్రటరీ.

తర్వాత రక్షణశాఖ సహాయమంత్రివైపు తిరిగాడు. “గోకుల్ రామ్ జీ! మీరు యింతకుముందు వెల్లడించిన వివరాలు వెల్లడి చేయగలరా?”

గోకుల్ రామ్ ముందుకు వంగాడు, తన మోచేతులు టేబుల్ మీద ఆన్చి, ముఖం ముందుగా రెండు చేతులు కలిపి పట్టుకుంటూ.

“జంటిల్మెన్! రక్షణశాఖ యీ విషయంలో పొర

బోటు....”

“ఈ గోజు యిక్కడ మనం కలుసుకొన్నది ఒకరిని నిందించుకోడానికి కాదు గోకుల్ రామ్ జీ, వివరాలు చెప్పండం తే....” ఆసహనంగా పలికాడు హోం సెక్రెటరీ.

“అచ్చా!” తేలిగ్గా ఊపిరి వదిలాడు గోకుల్ రామ్. అతని ముఖంలో ఆపరాధ భావన యిప్పుడు మాయ మైంది. “కథ మొదట్నుంచీ ప్రారంభించాలంటే మనం పదిసంవత్సరాల వెనక్కి వెళ్ళాలి. షేరా మైదాన్ లో మన మైక్రో బయోలాజికల్ (నూత్మోంగ జీవుల-జీవ శాస్త్రం) రీసెర్చ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ దగ్గరకి. అక్కడ ఒకనాడు పని చేసిన అపూర్వ మేధావి, సెంటిస్టు విశ్వా మిత్ర విషయం దగ్గరకి.

“బ్యాక్టీరియాలజికల్ వార్ ఫీర్ అంటే “నూత్మో క్రిముల సహాయంతో శత్రువులను నాశనం చేయడం”. అంటే నూత్మోక్రిములను ఆయుధాలుగా ఉపయోగించడం అన్నమాట. ఈ రంగంలో చె నా దారుణమైన పరిశోధనలు చేసి, ఎన్నో ఫలితాలను సాధించింది. ఈ విషయం ఇండియాకు గాభరా కల్పించింది. ఫలితంగా మనం కూడా ఈ రంగంలో పరిశోధనలు చేయక తప్పలేదు. ఈ శాఖలో విశ్వామిత్ర ఆరి తేరిన విజ్ఞాని.”

రాణా వెన్నెముక జలదరించింది.

తను మొదట్నుంచీ ఊహిస్తున్నది పచ్చి నిజం!

ఈ మూర్ఖుల పిచ్చి ప్రయోగాలే ఈ మారణహోమానికి పూర్తికారణం!

“ప్రోఫెసర్ విశ్వామిత్ర జీవశాస్త్రంలో చాల విధాలుగా మేధాసంపత్తి గలవాడు. ఆయన మనిషి లేదా

జంతువు శరీరంలో విపరీతమయిన మార్పులు తీసుకువచ్చే ఒక ప్రక్రియను కనిపెట్టాడు. దీనిని 'ఆర్గానిజం' అంటారు."

"అంతకంటే స్పష్టంగా చెప్పాలి" ఓ కంఠం పలికింది గోకుల్ రామ్ మాటలకు అడుతుగులూ.

అందరి కళ్ళు ఛీఫ్ సెంటిఫిక్ ఎడ్యుజర్ అశ్వతామ వైపు తిరిగాయి.

"ఎస్, ప్రొఫెసర్ అశ్వతామా?" అడిగాడు హోమ్ సెక్రటరీ.

"సెంటిస్టు విశ్వామిత్ర ఆ ప్రక్రియను కొత్తగా కనుగొనలేదు. 'ఆర్గానిజం' అనేది సహజంగా వున్నదే. అయితే తీవ్రమయిన పరిశోధనలు చేసి విశ్వామిత్ర 'మెకోప్లాస్మా' అనబడే ఒక ఆర్గానిజాన్ని ఎన్నుకొని దానితో తీవ్రమైన మార్పులు తీసుకువచ్చాడు. 'మెకోప్లాస్మా' అంటే ఒక జంతువుగానీ, మనిషిలోగానీ వ్యాధి సుత్పత్తిచేసే ఒక జీవపదార్థం." అంటూ ఆగాడు అశ్వతామ.

"ఈ విషయం గురించి మీరే కొనసాగిస్తే మంచిది అశ్వతామ గారూ! శాస్త్రీయంగా నా కంటే మీరు బాగా చెప్పగలుగుతారు" అన్నాడు రక్షణశాఖ సహాయ మంత్రి.

"ఆల్ రైట్!" తలపంకించి ఆహూతు లందర్నీ ఒక సారి పరికించి చూసాడు అశ్వతామ. "విశ్వామిత్ర మహా మేధావి అనడంలో యెట్టి సందేహం లేదు. కొన్ని సంవత్సరాలు ఆయనవద్ద నేను పనిచేశాను కూడా. కాని విశ్వామిత్ర బాధ్యతారహితమయిన వ్యక్తి అని చెప్పక తప్పదు.

“రక్తప్రసరణలో కలిస్తే ఆరోగ్యవంతమయిన జీవకణాల్ని పాడుచేసి, మెదడుకు ప్రయాణించే పరాన్నజీవి (పారసైట్) గా మార్పులు చేసాడు మెకోప్లాస్మాని.

ఈ ‘ఆతిసూక్ష్మప్రక్రియ’ (మైక్రో ఆర్గానిజం) మెదడులో పదార్థాన్ని వాపుకి గురిచేస్తుంది. దానిపై ఒక పారలాంటిదాన్ని ఏర్పరుస్తుంది.

దీనివల్ల మెదడులో వున్న జీవకణాలు నిర్వీర్యమై పోయి వాటి సానంలో పరాన్నజీవకణాలు (పారసైటికల్ సెల్స్) ఉత్పత్తిచేయబడ్డాయి.

ఈ పారసైట్స్ బలం పుంజుకొనే కొద్ది క్రమక్రమంగా ఆరోగ్య జీవకణాలన్నీ వాటిచే మ్రింగివేయబడతాయి.”

“అప్పుడు యీ వ్యాధి సోకిన మనిషిలో ఉన్నాదంబయలు దేరుతుంది! మెదడులో ఈ పరభుక్త జీవుల ప్రాబల్యం పెరిగేకొద్దీ మనిషి మానసికతుల్య సీతినీ కోల్పోతాడు. భౌతికంగా యే లోపమూ కనబడక పోయినా, క్రమంగా జీవచ్ఛవంలా మారతాడు.”

“నే నెందుకు అలా మారలేదు?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు రాణా ఉండబట్టలేక.

చిరునవ్వుతో రాణా వైపు చూసాడు అశ్వత్థామ. “నువ్వు చాలా అదృష్టవంతుడివి మిస్టర్ రాణా!” అంటూ తలతిప్పి దృష్టి జులేఖామీద కేంద్రీకరిస్తూ “నువ్వు ఎలా రక్షింపబడ్డావో జులేఖా యిప్పుడు చెప్పగలదని భావిస్తున్నాను. కాని చెప్పవలసింది యింకా వుంటుంది” అన్నాడు.

జులేఖా చెప్పింది. “భూకంప సంఘటనలో రాణాకు పెద్ద గాయం యేర్పడింది. అందువల్ల కాంబే మిషనరీ

హాస్పిటల్ లో అతనికి రక్తశుద్ధి చికిత్స జరిగింది. దీనివల్ల అతని రక్తనాళాల్లోని విదేశికణాలు తొలగించబడాయి.”

“కుప్పంగా అదే మిస్ జలేఖా!” ప్రొఫెసర్ అశ్వతామ తల వూపాడు. “పరిశుద్ధమైన కొత్త రక్తం ఎక్కించడంవల్ల ఆరోగ్యంగా వున్న జీవకణాలు — పరాన్నజీవుల్ని (పారసైట్స్)ని నాశనం చేసాయి, బలహీనంగా ఉన్న సైనికదళాలకు తోడుగా కొత్తదళాలు పంపినట్లు యీ ఫలితం వచ్చింది. రాణాకు అదృష్టవశాత్తూ పరాన్నజీవకణాలు ఉధృతం కాకముందే ఈ రక్తచికిత్స చేయబడింది. మరో విషయంలో కూడా రాణా అదృష్టవంతుడు.

“జెర్మవార్ ఫీల్ లో చాలా ప్రక్రియల్లాగా సెంటిస్ట విశ్వామిత్ర ప్రక్రియలో కూడా ప్రమాదకరమైన యీ పారసైట్స్ వాటి కవే ఉత్పత్తిని చేసుకోగలవు. ఈ పరాన్నజీవులు శరవేగంగా సంతానోత్పత్తిచేసుకోడానికి కావల్సింది కార్బన్-డై-ఆక్సైడ్ మాత్రమే. మనం పీల్చే గాలిలో వుండే యీ కార్బన్-డై-ఆక్సైడ్ వాటికి అమృతం లాంటిది. దాని సహాయంతో యీ పారసైట్స్ అయిదు-పది-పదియిరవై-యిరవై నలభై యీ రేషియోలో ఉత్పత్తి అవుతాయి. ఈ ప్రక్రియ మొదటి దశలో వుండగా రాణా దానికి ఎక్స్పోజ్ అయ్యాడు. అందుచేత అవి అప్పటికింకా బలహీనంగా ఉన్నాయి.

“ఈ సంవిధానం—మీరు చెప్పే ఆవిరి, పొగమంచు లేక మేఘానికి అనుబంధ ఉత్పత్తి. ఆ సంవిధానం కొనసాగుతుండగా గాలిలో వున్న కార్బన్-డై-ఆక్సైడ్ ని అది పీల్చుకుంటూ బలం పుంజుకుంటూ వుంటుంది. ఈ ఆర్గానిజానికి ఫాటోసింథెసిస్ లక్షణం కూడా

వుంది. అంటే యిది జీవన్ముక్తి రెట్టింపు అవుతుండడానికి సూర్యరశ్మి అవసరం! సూర్యరశ్మిలో వానికి కనిలివెళ్ళే లక్షణం కూడా వుంది.

“వ్యాధి నుత్పత్తిచేసే యీ జీవపదార్థానికి (మైకో ప్లాస్మా) కణకవచం వుండదు. అందుచేత తనకు సరిపడని వాతావరణంలో ప్రవేశించినపుడు యీ పారసైట్స్ తమను తాము రక్షించుకొనడానికి గుంపులు గుంపులుగా నివశిస్తాయి, లోపలి భాగంలో వున్న మైకోప్లాస్మాను కాపాడుతూ. సూర్యరశ్మిలో మాత్రమే యివి క్షేమంగా వుండగలవు. ఇందులో ఒక తిరకాసు ఉంది. ఇవి బ్రతు కుతూ బలం పుంజుకోడానికి సూర్యరశ్మి కావాలి. కానీ యే పరిస్థితులోనైనా యివి పొగమంచులాంటిదాన్ని చుట్టూ కప్పకొని రక్షించుకోగలవు. ఈ రహస్యాన్ని యింకా వివరంగా చెప్పాలంటే సెంటిస్టు విశ్వామిత్ర మాత్రమే చెప్పగలడు. కాని దురదృష్టవశాత్తూ అతను మరణించాడు.

“నేను యింతకు ముందు చెప్పినట్లుగా విశ్వామిత్ర బాధ్యత తెలిసి మనిషి. ఇటువంటి ప్రమాదకరమైన ప్రయోగం తలపెట్టడమే బాధ్యతలేనితనంగా నేను మొదట గుర్తించాను. కాని అతను చేసిన అవివేకపు పనులు యింకా ఉన్నాయ్. తన అశ్రద్ధవల్ల అతను పరిశోధిస్తున్న మైకోప్లాస్మా (వ్యాధిని పుట్టించే జీవ పదార్థం)కే బహిరంగంగా ఎక్స్పోజ్ అయ్యాడు. తత్ఫలితంగా పిచ్చివాడయ్యాడు. అతను ఉన్నాదసితిలో తన కాగితాలనీ, నోట్సులనీ, సంవత్సరాలపాటు చేసిన కృషిని నాశనం చేసాడు. ‘మార్పులు చేసిన మైకో ప్లాస్మా’ రహస్యాలనే కాదు యితర పరిశోధనాంశాలనీ,

మానవాలికి యెంతగానో ఉపయోగపడే తదితర పరిశోధనల డాక్యుమెంటునీ కూడా నాశనం చేసుకున్నాడు.

“అతను పిచ్చివాడుగా....మరణించాడు. తన సృష్టికి తనే బలి అయిపోయాడు. తనతోపాటు అనేక రహస్యాలు తీసుకుపోయాడు.

“జెర్మీవార్ ఫీల్డ్ లో యితర ప్రయోగాలలాగే యీ ప్రయోగం కూడా ఆచరణలో బహు ప్రమాదకరమైంది. ఇక యీ మెకోపాస్మా తర్వాతి కథను లెఫ్ట్ నెండ్ జనరల్ ప్రచండసేన వివరిస్తే బావుంటుంది” అంటూ ఆగాడు అశ్వత్థామ వెస్ ఫీఫ్ ఆఫ్ ఆర్మీ స్టాఫ్ వెళు కనుబామ లెగ రేసి చూస్తూ.

“ఉయ్ కెన్ హార్డ్ డీ వెయిట్ టు హియర్” అన్నాడు సన్యాల్ యె తిపాడుపుగా.

“ప్రాఫెసర్ సన్యాల్!” హెచ్చరికగా పలికాడు హోమ్ సెక్రెటరీ.

“ఎక్స్ క్యూజ్ మీ!” ఆరాటంతో జులేఖా కలగజేసుకుంది. “శ్రీ ప్రచండసేన్ మాటాడబోయే ముందు అశ్వత్థామగార్ని నేను ఓ ప్రశ్న అడగవొచ్చా? యిఫ్ యు ప్లీజ్! ‘వ్యాధి నివారణ’ గురించి....స్త్రుతం ఇది చాల ముఖ్య విషయంగా నేను భావిస్తున్నాను.”

హోమ్ సెక్రెటరీ తల వూపి అన్నాడు “కారీ ఆన్!”

“అయితే బ్లడ్ ట్రాన్స్ ఫ్యూషన్ చికిత్స వ్యాధి నివారణ మార్గంగా మీరు భావిస్తున్నారు. ఈజ్ దట్ రైట్ ప్రాఫెసర్?” అశ్వత్థామను అడిగింది.

“అవును” నొక్కి పలికాడు అశ్వత్థామ. “సరియైన టైంలో యివ్వగలిగితే. పారసెట్ కణాలు మెదడులో

బలమైన హోల్ని సంపాదించిన తర్వాత కొత్త రక్తం ఎక్కించినా ఉపయోగం వుండదు. ఈ పరాన్న జీవ కణాలు అభివృద్ధి చెందే అవకాశం యివ్వబడలేదు రాణా కేసులో. అందుకే బలంగా పనిచేస్తున్న మెదడులోని జీవకణాలు వాటిని శక్తిహీనం చేసాయి. కానీ అప్పటికే పారసెట్ కణాలు అనువు సంపాదించి నిరపడి వుంటే రాణా”..... చేతులు చాచి భుజా లెగ రేశాదు అశ్వ తామ నిరి పంగా.

“ఆ చెడుకణాలని రేడియోలజీ ద్వారా కాల్చి వేసే?”

“ఎ.....ఎస్.....ఎస్.....” త తరపడుతూ అన్నాడు అశ్వతామ ఆ కొత్త ఆలోచనపై మెదడుని కేంద్రీకరిస్తూ “దటీజ్ ఎ ఫోసిబిలిటీ జులేఖా! కాని యెప్పటికీ నా ప్రమాదకరమైనదే. ఆ పదతిలో చెడుకణాలతోపాటు మిగతా మంచికణాలు కూడా పాడైపోయే అవకాశం వుంది. చాల చాల జాగ్రత్త తీసుకోవాలి. ఒక్క విషయం మాత్రం గుర్తుంచుకో. ఎక్స్-రే వల్ల గానీ, పారసెట్స్ వల్ల గానీ ఒకసారి పాడైపోయిన ఆరోగ్యకణాల గురించి యేమీ చెయ్యలేం. అవి యిక యెన్నటికీ పెంపొందవు.”

“నో ప్రాఫెసర్! బట్ యిటీజ్ ఎ ఛాన్స్ వర్ట్ టేకింగ్” అన్నదామె.

“అఫ్ కోర్స్. కాని యీ వ్యాధికి గురైన ప్రతి వ్యక్తికీ యీ విధమైన ట్రిట్ మెంట్ యివ్వలేం జులేఖా. అంతటి వనరులు మనకు లేవ” తల విదిలించాడు అశ్వతామ నిరాశగా.

“లేదు. ఈ పదతిలో అందరికీ చికిత్స యివ్వలేం”

చుట్టూ చూసింది జులేఖా. “కాసి ఆ అవసరం ఏర్పడకుండా చెయ్యాలన్న బాధ్యత మీ అందరి మీదా ఉంది. యు హావ్ టు డిస్ట్రాయ్ ది మెకోప్లాస్మా!”

తన ఆఖరిమాటపై యెవరూ వ్యాఖ్యానం చెయ్యడానికి అవకాశం యివ్వకుండా చటుక్కున రాణావైపు తిరిగింది జులేఖా. “రాణా! నేను యిప్పుడు తిరిగి రీసెర్చి సెంటర్ కి వెళ్ళిపోతున్నాను. లూసీకి వెంటనే రక్తక్తుడి చికిత్స చేద్దామనుకుంటున్నాను. అవసరమైతే రేడియోలజీ ట్రీట్ మెంట్ కూడా. ఆమె తండ్రి కండిషన్ బాగోలేని కారణంగా నీ నుండి పర్మిషన్ కావాలి యివి చెయ్యాలంటే.”

“గో యె హెడ్ జులేఖా!” చెప్పాడు రాణా. “ఆమెకి యేది అవసరమనిపిస్తే, యెన్ని అవసరమనిపిస్తే అన్నీ నిరభ్యంతతంగా చెయ్యి. వి ట్రస్ట్ యువర్ టాలెంట్.”

“థాంక్యూ” అని భుజంతట్టి వెకి లేచింది జులేఖా. “జంటిల్మెన్! నన్ను క్షమించాలి. నేను కొన్ని ప్రాణాలు గ్రుతికించాలి. అందుకు చాల యేర్పాట్లు చేసుకోవాలి. ఈ సమావేశంలోని మిగతా వివరాలు తర్వాత నాకు అందేట్లు చూస్తారని ఆశిస్తాను.”

చకచకా నడిచిపోతున్న జులేఖాను మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ చిరునవ్వు నవ్వాడు అశ్వత్థామ.

హోం సెక్రెటరీ గొంతు సవరించుకున్నాడు. “మిస్టర్ అశ్వత్థామా! ఒకసారి సంతృప్తికరంగా యీ ఉన్మాదవ్యాధి నుండి కోలుకున్న మనిషికి తిరిగి మళ్ళీ సంక్రమించే అవకాశం వుందా?”

ప్రొఫెసర్ రెండు క్షణాలు ఆలోచించి బదులు

చెప్పాడు. “సాధారణంగా శరీర నిర్మాణం తనలోంచి ఒక వ్యాధిని త్రోసిపుచ్చ గలిగినపుడు పూర్తి వ్యాధి నిరోధక శక్తి అది పెంపొందించుకొంటుంది. ప్రస్తుతం రాణా కేసులోలాగానే త్వరితంగానే చెడు జీవకణాలని చంపి, శరీరంనుంచి బయటికి గెంటించడం జరిగితే నా ఉదేశం ప్రకారం మళ్ళీ యీ వ్యాధి అతనికి యెటాక్ అయ్యే అవకాశం లేదు. ఈ సిద్ధాంతాన్ని యింకా పెస్టు చేయ వల్సి వుందనుకోండి.... అయితే మీకు తెలిసే వుండాలి. శరీరానికి సెల్ ఫ్ఫ్ ప్రిజర్వేషన్ అనే శక్తి ఉంటుంది. శరీరం దాని రక్షణలు దాని కడే విర్పాటు చేసుకొంటుంది.”

“ఈ వ్యాధి ఒకరికి ప్రబలినపుడు అది మరొకరికి సోకే ప్రమాదముందా? ఈజ్ దిస్ యిన్ ఫెక్టువస్?” అడిగాడు సన్యాల.

“నో. అలాంటి ప్రమాదం లేదు. పోతే సమస్య యేమిటంటే, సాధారణ సితిలో వున్న మెకోప్లాస్మా గురించే మనకు కావలసినంత తెలియదు. ఇక దాన్ని కొన్ని మార్పులకు గురిచేసే జరిగేదేమిటో బాతిగా తెలియదు. ఫిజియాలజీ, బయోకెమిస్ట్రీ ప్రకారం మెకోప్లాస్మా, బాక్టీరియాల లక్షణాలు ఒక్కటే. కానీ మెకోప్లాస్మాకు కణకవచం వుండదు. అందుచేత దానికి ఒక యిబ్బంది లేదు. తన ఆకారాన్ని మార్చుకుని ఎంత చిన్న రంధ్రంలోనైనా అది ప్రవేశిస్తుంది.”

గొంతు సవరించుకుంటూ అన్నాడు సన్యాల “అయితే దీనికి నివారణ లేదా?”

“నో....నో....మనం తప్పక పరిష్కారం కనుక్కో వచ్చు. కాని దీనికి విరుగుడు మందు.... ఐ మీన్.... సెరమ్

కనుక్కోబోయే ముందు మెకోపాస్మా ఆసలు ఏ విధంగా మార్పులు చేయబడిందో తెలుసుకోవాలి.”

“దాన్ని గురించి మీ కీ పాటికి ఓ అభిప్రాయం ఉండి వుండాలి మిస్టర్ ఆశ్వతామా?”

“ఓహో, నా కో అభిప్రాయం వుంది. కాని పరిశోధనలు చేసి నా అభిప్రాయాల్ని డెవలప్ చేసుకొనేందుకు సమయం వుందా? లేదు. కాని బ్రలికున్న వ్యాధిపీడితుల ఆర్గానిజం పరిశీలించి దాని కంటెంట్స్ తెలుసుకుని విరుగుడు మందు తయారుచేయొచ్చు. కాని ఈ సెరమ్ని భారీ యెత్తున ఉత్పత్తిచేయాలంటే చాలా కాలం పడుతుంది. అంత టైం తీసుకునే ఆవకాశం నునకు లేదు. కాబట్టి యీ మార్పులు చేయబడ మెకోపాస్మాని పరిశుద్ధ సితిలో మనం శాంపిల్ తీసుకోగలిగితే అది చాల చాలా ఉపయోగకరం.”

“వెల్. ఆ పొగమంచులో కొంతభాగాన్ని తీసుకు రావడం అంత కష్టమేముంది?” డిఫెన్స్ అండర్ సెక్రెటరీ అడిగాడు అసహనంగా.

“నేను చెప్పింది ‘పరిశుద్ధమైన దశలో వున్న మెకోపాస్మా శాంపిల్’ కావాలని. ఈ పొగమంచు లేదా విష మేఘంలో కార్బన్-డై-ఆక్సైడ్, ఇంకా అనేక కల్మష వాయువులు వుంటాయి. ఈ పొగమంచుకు పసుపు రంగు రావడం, గాలిలోని వాతావరణ కాలుష్యం వల్లనే. ఈ అక్కర్లేని యెలిమెంట్స్ని వేరుచేసి ఆ మెకోపాస్మాని గ్రహించడానికి టైం పడుతుంది.”

“దిస్రీజ్ లీడింగ్ ఆన్ టు అవర్ నెక్సు పాయింట్ జంటిల్మెన్!” అన్నాడు హాం సెక్రెటరీ. “ఈ వెరస్ వ్యాధి ప్రబలడానికి కారణాలు వివరించవల్సిందిగా లెఫ్టి

సెంట్ జనరల్ ప్రచండసేన్ ని కోరుతున్నాను.”

“అది ప్రజల్ని నాశనం చేసేముందు, ఏ విధంగా తప్పించుకుని బెటపడ్డదో కూడా చెప్పాలి,” అన్నాడు సన్యాస్ వెటకారంగా.

ప్రచండసేన్ లేచి నిలబడ్డాడు, సైనికుల ముందు మాటాడబోయే అధికారిలా.

“సెంటిస్టు విశ్వామిత్ర అనేక సాంకేతిక మార్పులకు గురిచేసి తయారుచేసిన ఈ మెకోప్లాస్మా—గాలి చొరవని గదిలో, స్టీలుతో చేయబడి అన్నివైపులా స్టీలు చేయబడ్డ ఒక పరీక్షనాళికలాంటి పరికరంలో బిగించబడ్డది. విశ్వామిత్ర పొరబాటున దాని మూత పడవేశాడు, ఒక జంతు వృషే పరికోధన జరుపుతుండగా—కుందేలు అనుకుంటాను.

“ఎనీవే, విశ్వామిత్ర తన పొరబాటు గుర్తించి తిరిగి మూత బిగించి స్టీలుచేయబడిన ఆ గదిని వదిలిపెట్టాడు. అతను పిచ్చివాడుగా మారడానికి కొంత టైం పట్టింది. ప్రొఫెసర్ ఆశ్వుతామ చెప్పినట్లుగా అప్పటికి మెకోప్లాస్మా పరిశుద్ధ దశలో వుంది. కొద్ది క్షణాలు మాత్రమే దానికి ఎక్స్పోజ్ అయ్యాడు విశ్వామిత్ర. బయటగాలీ, సూర్యరశ్మి సోకగానే అతని శరీరంలో చోటుచేసుకున్న మెకోప్లాస్మా తన విషప్రభావాన్ని చూపించసాగింది.

“ఉన్నాదస్థితిలో విశ్వామిత్ర కాగితాల మీద పెట్టిన తన కృషినంతా నాశనం చేసాడు. అంతేకాదు, తోటి సెంటిస్టు నొకడ్ని చంపేశాడు. తర్వాత అతను పని చేయలేని బొమ్మలా, డమ్మిలా మారాడు. అతని కళ్ళు దేనినీ చూసేవికావు. అతని చెవులు ఏ శబ్దాన్నీ వినేవికావు. కొద్దిరోజుల తర్వాత తనను తానే పొడుచుకుని మరణించాడు.

(ఇంకా వుంది)